

Psalm 10

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυιδ ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα πᾶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου μεταναστεύον ἐπὶ τὰ ὅρη ὡς στρουθίον

2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

3 ὅτι ἂν κατηρτίσω καθεῖλον ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησεν

4 κύριος ἐν ναῷ ἀγίῳ αὐτοῦ κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἔξετάζει τοὺς νίοὺς τῶν ἀνθρώπων

5 κύριος ἔξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν

6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἀμαρτωλοὺς παγίδας πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἢ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν

7 ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἡγάπησεν εὐθύτητα εἶδεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ